

ХРИСТО СМИРНЕНСКИ

БУРЯТА В БЕРЛИН

chitanka.info

Под черното небе на ледна нощ
изви се буря в сънния Берлин.
И шумний град, кат гневен исполин,
възправи стан и гръмна в страшна мощ
заканата на бедните тълпи.
А вихърът студен понесе в миг
на призрачни криле злоещий вик.

Извил се над безлистните липи,
той полетя далеч, далеч в нощта
и шеметно пред малките врати
в предградията тъмни се вести.

И ето всяка хижа на Берлин,
и ето всеки тъмен робски кът
откъсна от студената си гръд
и хвърли сред борбата своя син,
за да запали с топлата си кръв
свещения огън на бунт велик,
и паднал мъртъв, в сетния си миг,
да бъде посред братята си пръв...

Към барикадите зове Спартак
и смело низят се борци натам.
В очите святка съдбоносен плам
и глъхнат стъпки в непрогледен мрак,
а под покъсания стар шинел
е скрита карабина или чук.
И с твърди крачки, с крепко свит юмрук,
те в сумрака вървят към подвиг смел.

Смирените деца на шумний град
стъпнили се на огнени кълба
сред вихъра на шеметна борба,
велики в своя подвиг непознат —

посрещат с гръм настръхналата сган.
И обгорели с пламъци и дим,
изправят своя щит непобедим...

И не затихва кървавата бран.
Прелитат с вой снаряд подир снаряд,
раздират черните завеси на нощта
и бликват огнени цветя
по сградите на тръпнещия град.
А робите стоят като скали,
скала е мисълта за свобода
и сградите са пламнали гнезда,
където синьоблузите орли
развяват пурпурните знамена
и в смъртен миг зоват към нов живот,
към въздух, свобода и светлина
безчисления пролетарски свят.

Но в гръм и плам орловите гнезда
едно след друго рухvat и димят.
Над тях се вие гневно хищна Смърт
и с гладните насища си глада.

А с тежки стъпки си пробиват път
хусарите сред трупове безчет
и трескаво се хвърлят те напред
с позорен знак на черната си гръд.
А през дима на мрачния Берлин
понася се от дом на дом вестта,
че през нощта сразила е Смъртта
на робите най-верний вожд и син,
че там безумно смелата жена —
копняла за лъчи и свобода —
угаснала е в кобната тъма
с усмивката на падаща звезда.

... И стихна бурята. Отпразнува

победата си кървавият враг,
развял позорния си черен стяг
през присмеха на своите тържества...
Но в светли вечери, щом из Берлин
прозвънват празнични шейни
и кискат се разблудните жени —
сред синкав дим, кат огнен исполин,
устремил взор през янтарни звезди,
възраства гневен призракт червен
и гръм се носи над града смутен:
«Все пак, Спартак над теб ще победи!».
«Червен смях», 13 януари 1921

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.